

[Elisabeth Arnold]

mit indtryk, at hr. Kofod-Svendsen, som har siddet i Markedsudvalget som repræsentant for Kristeligt Folkeparti i al den tid, har været overordentlig tilfreds med, at subsidiaritetsprincippet var nævnt.

Hvad kan subsidiaritetsprincippet så bruges til, vil hr. Glønborg gerne vide. Jamen det gode, det spændende ved subsidiaritetsprincippet er jo netop, at det kan give anledning til en masse herlige slagsmål om, hvor kompetencen for de forskellige sager kan komme til at ligge. Det er jo præcist, som hr. Duetoft beskrev det, det slagsmål, vi har i Danmark hver dag, om det er kommuner, amter eller Folketinget, der skal have kompetencen på et bestemt område. Alene det, at princippet er nævnt, betyder jo, at man kan anfægte, at en afgørelse er truffet på et bestemt niveau.

Men hr. Glønborg er måske ikke klar over, at subsidiaritetsprincippet stammer fra et af pavebrevene, og det er måske det, der generer hr. Glønborg, at man bringer paveretten ind i denne traktat?

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg skylder først fru Elisabeth Arnold et svar fra forrige omgang om Kristeligt Folkepartis holdning. Fru Elisabeth Arnold sagde, at nu kendte man hr. Glønborgs holdning, men jeg må sige, at jeg er i overensstemmelse med flertallet i vores hovedbestyrelse, og vi har aldrig lagt skjul på, at der var delte meninger om spørgsmålet i vort parti.

Derfor er det noget sludder, når fru Charlotte Antonsen fremstiller det, som om Kristeligt Folkeparti efter 20 års forløb totalt har ændret holdning osv. Kristeligt Folkeparti har haft en åben holdning over for EF og har ønsket at være med i det europæiske samarbejde, og det gør man stadig væk. En stor del af nejsigerne den 2. juni fra Kristeligt Folkeparti er ivrige EF-tilhængere, men man er ikke tilfreds med det, som Maastrichttraktaten byder på.

Så spørger man, hvilke argumenter jeg har. Jeg må med den korte tid, der er til rådighed, endnu en gang henvise til det, jeg allerede sagde under førstebehandlingen. Man bedes gå hen og læse dem, de står stadig væk uantastet.

Når hr. Sønderby taler om, at vi kunne have gavn af at få de øvrige nordiske lande med, er jeg da enig i, at vi skal stå sammen, men så skal

vi netop også have tid til at lave det bedst mulige resultat og have de nordiske lande med til at lave disse forbedringer.

Hr. Duetoft kom med en interessant bemærkning om Tyskland. Vi havde et tidsproblem – det har vi alle sammen – Tyskland må ikke blive alt for stærkt, før vi får det spundet ind i paragrafferne. Jeg forestiller mig ikke, at der skulle gå ret mange år med at få ændret traktatforslaget, men der går nogle år, før Tyskland er stærkt igen.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Jeg lagde mærke til, at hr. Sønderby ligesom kommer så langt ned, om jeg så må sige, at man skal sige ja til EF-unionen ud fra den filosofi, at det vil gavne tilhængerne i Sverige og Norge, altså de nordiske lande som sådan. Jeg synes nok, at hvis vi kommer så langt ud, beviser det, at argumenterne ikke er til stede længere.

Det er ganske rigtigt, som nogle har sagt i dag, at de sidste undersøgelser klart viser, at også svenskerne nu begynder at komme i tvivl. Gudskelov er det jo befolkningen, der afgør, om man skal med i EF eller ej, og som en svensk politiker sagde: I har jo i Danmark muligheden for at præge den videre udvikling i EF ved at sige nej til Unionen. Men det har man jo ikke i de nordiske lande, så jeg tror, at mange svenskere – og nordmænd med for den sags skyld – vil prise sig lykkelige, hvis vi i Danmark kan sætte en stopper for den centralisme og socialisme, der nu skal indføres.

Jeg kan ikke dy mig for også at kommentere en artikel i Jyllands-Posten af hr. Niels Anker Kofoed, der sidder i EF-Parlamentet. Han gør netop opmærksom på, at hvis Bornholm fik skattemæssig frihed, ville øen blive en magnet for investeringer og kapitaltilførsel, som ville bringe rigdom til øen. Jeg er fuldstændig enig med hr. Niels Anker Kofoed i disse betragtninger, men hvorfor ikke lave Danmark til et lille paradys for alle andre EF-borgere? Det er det, det handler om, ikke om at lave en stor, centralistisk superstat, som der er planer om.

Jeg har også set, at udenrigsministeren den 11. maj kommer med trusler om, at der ikke skulle være tvivl om, at Danmark ikke fortsat kan få økonomiske fordele af den fælles landbrugspolitik, hvis et flertal stemmer nej til